

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 28 cor. 1/2 an

14 cor. 1/4 7 cor.

Un număr 30 fileri.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 32 coroane

1/2 an 16 cor. 1/4 an

8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:

odată 84 fil., a doua

oară 72 fil., a treia

oră 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia

să se adreseze la Re-

dacțiunea și Admini-

strațiunea „Unirea”

în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercurea și Sâmbăta.

Apelul Sfatului național din Cluj.

Frați Români!

Sfatul poporului român și legiunea sa din Cluj, toți ofițeri și soldați români, muncește și și noapte, ca păcea și drepturile națiunii române să se înfăptuiască!

Adunarea națională, stăpână întregii obște, va desăvârși apoi lucrarea sfântă pentru limba, legea și moșia românească: una și nedespărțită ca Sfânta Treime!

Până va răsună glasul adunării numai dușmanii nației pot asmuți poporul dela sate la fapte nesocotite, nevrednice de Români, de ocară pentru creștini!

Astfel de tulburări, ce pătează libertatea națională, împedecă ca să ne întrunim în liniște ca Români și cetățeni, împedecă să se înfăptuiască glasul poporului suveran.

Cine-i român și cine-i creștin, păsește pacea și buna rânduală, averea și vieța, ascultând cu priveghere poruncile mai marilor săi!

În numele lui Dumnezeu, paznicul libertății naționale Vă rugăm:

Păziți pacea și așteptați în liniște poruncile Sfatului național!

Astfel apoi izbânda libertății nici iadul n'o mai poate oprî!

Puneți-Vă cu toții sub poruncile Comandei militare române, ce în numele sfatului poporului Vă întimpină și dați Tribunitor voștrii tot ajutorul pentru pacea tuturor!

Așa să Vă ajute Cel de Sus, cum ascultați porunca noastră isvorâtă din suflet românesc!

Trăiască libertatea națională!

Amin și Doamne ajută!

Cluj, la 3 Noemvrie 1918.

Încredințatul

Sfatului național român:

Dr. Amos Frâncu,
comisarul poporului.

Adunarea națională din Blaj.

Ziua de **4 Noemvrie 1918** va rămâne tot așa de celebră în anele Blajului și ale neamului nostru, ca și aceea de *3/15 Maiu 1848*.

Încă de dimineață s'a constituit Consiliul Național Român, punând la cale organizarea gardei.

Stindarde naționale s'au arborat pe toate institutele și clădirile, mai de seamă, din piață.

Înainte de 11 ore, garda națională, sosește cu stindard tricolor, în frunte cu dl *căpitan Ioan Muntean*. Jandarmeria din loc a fost provocată să se alătore la garda națională, și să-și pună pe chipiu cocardă tricoloră. Nevoind să se acomodeze acestei provocări, a fost somată să depună armele.

Armele au trecut la gardă, alcătuită din soldați, clericii din seminar, și câțiva elevi mai mari. (De atunci garda s'a întărit foarte mult, după sosirea căpitanului *Virgil Pop*, care a preluat comanda, alăturându-i-se și ceilalți ofițeri și soldați din Blaj și jur.)

La orele 11, publicul adunat în piață, s'a postat în fața institutului „Patria”, lângă catedrală, a izbucnit în urale, la sosirea părinților canonici *Dr. Suciu* și *Dr. Nicolescu*.

Se intonează imnul național, cu capetele descoperite, cu o însufletire, ce nu se poate descrie. Aproape toată lumea lacrimă.

Părintele *Nicolescu* e aclamat, și el, ridicat pe masă, a rostit cam următoarele cuvinte entuziaste:

A răsărit pentru toate neamurile soarele dreptății. Noi, Românii din Blaj, cari am stat totdeauna în fruntea mișcărilor naționale, nu ne vom retrage nici acum dela postul de onoare.

Doina tânguitoare a poetului *Coșbuc*, se schimbă acum în cântare de biruință.

Poetul *Mureșianu* a avut dreptate când a spus să ne unim în euget și simțiri.

Evenimentele de azi confirmă adevărătatea *profetică* a acestor versuri.

Să nu mai ezităm, în clipa când fiecare popor dispune *liber* asupra sortii sale.

Azi sîntem uniți cu toții în euget și simțiri!

(Vorbirea părintelui canonic *Nicolescu*, a fost improvizată, și de prezent fiind d-sa trimis ca comisar al Consiliului nostru Național, pe sate, o dăm numai în scurt rezumat, după cum ne-a rămas în minte).

Dl *Păclișanu* citește lista *improvisată* a Consiliului Național, care de atunci s'a amplificat și statorit definitiv.

Profesorul *Alexandru Ciura* citește proclamația Comitetului, ce s'a publicat în fruntea numărului trecut al ziarului nostru, și s'a distribuit apoi și pe placate, satelor din jur, și celor dela Aiud (comitatului), unde s'au luat măsuri pentru retipărirea și distribuirea ei mai departe.

Părintele vicariu *Dr. Vasile Suciu* roagă mulțimea să-l absoalve dela postul de prezidiu, fiind și de altcum destul de îngreunat cu agendele de conducător al vieții noastre bisericești.

Publicul îl aclamă cu inzistență, stăruind să rămână.

Atunci d-sa declară, că primește și va aduce toate jertfele, ce i-se vor reclama.

Se cântă apoi „Pe-al nostru steag e scris unire”... și lumea parcurge stradele cu stindard național, între cântuce entuziaste.

Impunătoarea manifestare s'a terminat la „Peatra libertății.”

V **Senatul central al ofițerilor și soldaților români din Viena.** Ofițerii și soldații români reîntorși de pe câmpul de luptă, au lansat următorul apel către soldații români:

Ofițeri și Soldați români:

Popoarele din împărăția austro-ungară se organizează pe baza națională și democratică. — Dreptaceea ofițerii și soldații români din Bucovina, Ardeal și Ungaria, în adunarea lor de astăzi, ținută în Viena și-au ales din mijlocul lor un senat (stat) militar, ca secție militară a comitetului național român din Bucovina, Ardeal și Ungaria cu sediul în Viena.

Scopul acestui senat militar este să organizeze pe toți ofițerii și soldații români din aceste țeri.

În interesul cauzei noastre românești senatul militar face către toți ofițerii și soldații români următorul apel:

1. Fiecare soldat român, care se află la depourile (cadrele) din monarhie sau care se reîntoarce de la front este soldatul comitetului național român, și n'are să primească nici o poruncă de la străini, nici să pună jurământ pentru altă armată străină și sub nici un steag decât cel al Românilor din Bucovina, Ardeal și Ungaria.

2. Soldații români să nu se lase momiți pentru scopuri străine de alte Națiuni române și să nu se alăture la cete iregulare, conduse de interese particulare și dușmane neamului român.

3. Fiecare soldat român să se ferească de acte samavolnice, de jaf și pradăciune, căci aceste crime stau sub pedeapsa legilor.

4. Soldatul român să nu se lase jignit în sentimentele sale naționale, să nu împiedece însă pe celelalte națiuni conlocuitoare în manifestarea voinței lor naționale și în exercitarea drepturilor naționale și să nu jignească sentimentele naționale ale altora.

5. În fiecare oraș din împărăție, unde sunt soldați români, să se constituie — acceptând aceste principii și urmându-le întru toate — câte un senat al ofițerilor și soldaților români. Fiecare senat va trimite câte un delegat în senatul central definitiv.

6. În toate afacerile acestei organizații, soldații români să se adreseze la biroul »Senatului central al ofițerilor și soldaților români« în Viena, I. Löwenstrasse 8. Telefon Nr. 4157, Stelle 8, care va sta fiecăruia în ajutor. Viena, 31 Octomvrie 1918.

»Senatul central al ofițerilor și soldaților români«.

Organizare națională.

Prăbușirea războiului și primirea punctelor satorite de Wilson au impus nouă orientări în cece privește politica popoarelor din monarhia Austro-Ungară. Ruperea țărilor și formarea statului iugo-slav, evenimentele din Croația-Slavonia au adus grabnică organizare a poporului românesc de pe teritoriul Ungariei și al Ardealului. Deputații români și câțiva fruntași s'au întrunit la Arad, unde au constituit marele stat național român. Din sfatul acesta fac parte din deputați: Dr. Teodor Mihali, Dr. Alexandru

Vajda-Voevod, Dr. Ștefan Cicio Pop, domnii Dr. Aurel Lazar, Dr. Aurel Vlad și reprezentanții partidului social-democrat român.

Deodată cu formarea Consiliului național român, s'a format și Consiliul militar român, care ca organ militar stă la dispoziția și sub porunca Consiliului național.

Îndată după formarea consiliului național la Arad, deputații români s'au prezentat la ministrul-prezident contele Károlyi Mihály, căruia i-au adus la cunoștință, formarea consiliului național român și al consiliului militar român. Ministrul prezident Károlyi și Ministrul naționalităților Jászi au avut lungi conferențe cu membrii consiliului național. Au luat la cunoștință formarea consiliului, care a declarat, că stă pe baza suveranității popoarelor și ca atare se va organiza politiceste și militarește independent pe întreg teritoriul locuit de români.

Ofițerimea română din Arad imediat s'a prezentat la comandantul garnizoanei din Arad, căruia i-au declarat, că militarii români s'au pus la dispoziția consiliului național român, și vor jură credință numai acestuia. Au luat numai decât o casarmă în primire, s'au echipat cu armamentul necesar și au purces la susținerea ordinii publice. Alți ofițeri români au fost exmiși în toate centrele Ardealului și a ținuturilor locuite de români spre a forma pretutindeni consilii naționale și militare.

La Cluj a venit d. Căpitan Poruț,

FOITA.

Fără titlu.

— Icoane din zilele de azi. —

(Continuare.)

5

Deodată Virgil se ridică, ca să plece.

— Nu grăbi! — îl opri Elvira, mama te roagă să rămâi la noi la masă.

— Doamna e prea bună; dar, când va știu pe DVoastră suferindă și când știu, că stați în fața petrecerii...

— Nu încap scuze, întrerupse Elvira, și merg să spun mamei, că vei rămânea la noi. De mine nu fi îngrijit, acum sunt bine și după prânz am să-mi petrec. Aud că sunt mulți tineri.

Și masa decurse fără incident. Elvira pricepu situația, ea băgă de seamă, că Felicia și Virgil se iubesc, dar și unul și celalalt se teme să-și deie pe față lămurit ceea ce simte, ca să nu fie refuzat. De aceea vorbi aproape tot ea.

După masă Virgil se rugă să fie concediat, ca dșoarele să se poată găti de petrecere.

— Eu am să fiu foarte simplu îmbrăcată, — spuse Felicia.

— Iar eu dinpotrivă elegant, vreau azi să fiu încunjurată de adoratori.

— Iar eu la rândul-mi, am să mă desfățez de plăcerea, ce o veți gusta Dvoastre...

— Și ai să dansezi, îl întrerupse Elvira.

— Cu DVoastre da! dar cu altcineva nu! Și se despărțiră.

Petrecerea avea să se țină în apropierea satului, la marginea unei păduri. Publicul începea să se adune. Accentele muzicii ademeniau pe toți. Când ieși de la familia Corbean, întâlni un grup de prietini, cari îl primiră cu felicitări.

— Lăsați glumele la o parte. Totul n'a fost, decât o mică atențiune. Protopopul e prietinel casei și de aci atenția aceasta.

— Prisepem noi! răspunseră ei în cor. Nici nu-i mirare, tu ești domn de la oraș, noi, niște fitori preoți de la sate, cum ar și stă dșoarele Corbean de vorbă cu noi.

— Ori nu le cunoașteți, ori sunteți răi, le răspunse Virgil, dar vă veți convinge.

— Vom vedea! și ceata tinerilor se resfriă pe la mese.

— Eu nu iau nimic, ma cam doare capul, am dormit puțin azi noapte.

— Atunci vino să ne plimbăm, îi zise lui Virgil un prieten, candidat de avocat.

— Ascultă băiete, începuse acesta, după ce se depărtară puțin prin pădure, noi suntem prietini vechi, am fost colegi, primește sfatul meu, dșoarele Corbean nu-ți de tine. Ele nici nu vor să audă, că un cleric ar vrea să le curtiseze, sau și mai rău să le ceară mâna; nu te lăsa dus de patimă și nu te umili înaintea lor; vor verbi frumos cu tine, știu ele să te ademenească și la urmă, când vei voi să te declari, îți vor arăta ușa și pe deasupra, vor mai și povesti la lume, cum te-au dat afară.

— Dar pentru Dumnezeu! protestă Virgil, nu i nimic serios; câteva conversații indiferente, câteva vizite fără nici un scop, — nimic! Domnișoarele sunt bine crescute și inteligente, aici pomană de atâta răutate de câtă spun.

— Știu eu, nu te scuza, am priceput totul. Atâta îți spun, ferește-te, eu le cunosc!

Toate protestările lui Virgil răsunau în deșert; prietinel nu încetă a-i spune: Știu totul, ferește-te, le cunosc eu!...

(Va urma).

care dimpreună cu dl adv. Dr. Amos Frâncu, s'a prezentat la prezidiul consiliului național maghiar ardelean, căruia i-au comunicat, că românii și-au constituit consiliul național separat, iar militarii români se organizează în sfat militar român. Soldații români stau numai la dispoziția consiliului național român și numai acestuia îi jură credință. Au urmat îndelungate desbateri. Consiliul național maghiar din Cluj a cerut telefonice instrucții dela Pesta, a cerut apoi formula jurământului, ce vor face soldații români, mai pe urmă declarații, privitor la chestii teritoriale și suverane. Delegatul Dr. Amos Frâncu însă a declarat, că nu are mandat să facă nici o declarație de natura aceasta și cere ca formarea consiliului național român să fie luat la cunoștință. Prezidiul a luat la cunoștință formarea consiliului național și militar român, cerându-i colaborarea la susținerea ordinii și a siguranței publice. I-s'a promis.

La Blaj garda națională a făcut-o dl căpitan Muntean. A absolvat jandarmăria dela oficiul susținerii ordinii, care s'a concretizat de aici înainte gărzii naționale române, iar armamentul jandarmeriei numai decât l-a sequestrat și pus la dispoziția gărzii.

Asemenea a luat în primire spitălu militar Kamenica de aici sequestrând armamentul și materialul militar pe seama gărzii naționale române.

A urmat o serie de constituirii a sfaturilor și a gărzilor sătești, cărora li-s'a încredințat pacea publică în raionul lor. Astfel sunt gărzile deja înființate în toate satele din jurul Blajului, pretutindeni sfaturi sătești și militare. Gărzile au fost provăzute cu puști și muniții, iar siguranța publică pusă în mâna lor. Jandarmii au fost absolvați pretutindeni dela serviciul lor, armele lor au fost confiscate și predate gărzilor naționale.

Jafuri și distrugerii.

Preocupările principale ale consiliului național au format-o susținerea ordinii publice și împedecarea jafurilor, cari s'au pornit pe urma reintarcerii militarilor din garnizoane și dela fronturi. Cei reintorși dedați la parger încă în garnizoane au venit armați cu puști, granate și chiar mitralieze, dând salve în tot mersul și ferat, jefuind trenuri și vagoane cu mărfuri.

Venirea soldaților au răspândit groază prin satele, unde au sosit. S'au speriat mai ales curțile boeresti, dar nu mai puțin s'au înfricat notarii și alți funcționari. Mulți dintre ei sub

povara amenințării au căutat a se refugia la orașe, lăsând pradă averea și agonisala lor.

Consiliului Național din loc i-a revenit greaua sarcină a aduce la calea dreaptă spiritele inferbântate. Mulțămită tactului din a inteligenții din Blaj, spiritele s'au mulcomit pe încetul. Oamenii nostri exmiși la fața locului, au cercat a stămpăra dorul de distrugere și jaf, arătând oamenilor, că nu cu puterea se poate crol lumea cea nouă pe care o așteaptă toți. Azi ordinea e restabilită și pe sate, iar gărzile încep să devină stăpâne pe situație.

Administrația și pretura e la dispoziția Consiliului Național. Pe uliți trec oameni mândri, în haine de sărbătoare. Toți au tricolorul la pept, iar gărzile militare la chipiu. O lume visată de atâta timp și înfăptuită cu jertfe mari cu uriașe jertfe. O mângâiere avem, că jertfele aceste n'au fost zădarnice, dupăcum am accentuat de patru ani și jumătate în coloanele acestei foi.

Spre orientare.

— D-l deputat Dr. Teodor Mihali președintele Consiliului Național Român Central a trimis urătoarele informații tuturor președinților organizațiilor române comitatense.

De dreptul liberei dispoziții asupra sorții lor a neamurilor mari și mici vrea și pretinde națiunea română să se poată folosi.

Viitorul întregului neam nu poate fi obiect de samsarlicurii!

Nu se poate permite ca independența hotărârilor națiunii române să fie profanată prin uneltiri viclene și considerații oportuniste. Libertatea neamului nostru trebuie să se nască nepătată și strălucitoare!

De aceea țin să atrag atențiunea tuturor oamenilor noștri de bine asupra următoarelor fapte dătoare de

directivă:

1. Factori asupra cărora consiliul național român central (C. N. R. C.) nu are puțința se exercite vre-o influență provoacă conștient și inconștient zăpăceală în șirurile noastre lansând faime necorăspunzătoare adevărului. Nu le dați crezământ acelor faime!

Comitetul partidului național român și consiliul național român central exmis din sânul comitetului stă neclintit pe baza »declarației« făcute în ședința parlamentului din 18 Octombrie st. n. a. c. de D-l deputat Dr. A. Vaida în urma însărcinării și conform hotărârei unanime a conducerii partidului național român și primită și din partea organizației române a partidului social-democrat din Ungaria și Transilvania.

Cu aceasta declarație sau solidarizat și consiliile naționale române militare organizate până în momentul de față.

Toate acțiunile și declarațiile ce sau făcut și se vor face pe viitor au fost și vor trebui făcute strict în minuțioasă conformi-

tate cu aceea declarație obligătoare pentru toți fii buni și cinștiți a-i neamului românesc.

În sânul consiliului național român central domnește cea mai frățască înțelegere și cea mai desăvârșită solidaritate

Cause fizice și tehnice (comunicația serviciul postal, telegrafic și telefonic se găsește în stare anarhică) face cu neputință desmițirea știrilor eronate născocite de presa maghiară, de-asemena refuzul redacțiilor respective de a da loc desmițirilor.

În fața acestei stări de lucruri repetez: Numai ceea ce apare în foile noastre românești cu iscălitura colectivă a Consiliului național român central, ori a biroului C. R. N. C., ori a vre-unui membru a C. R. N. C. — corespunde adevărului. Aceste foi sunt: »Drapelul«, »Gazeta de Duminecă«, »Adevărul« și »Foia Poporului Român«.

2. C. R. N. C. a fost completat prin șase membrii din conducerea organizației române a partidului social-democrat din Ungaria și Transilvania și se va întregi îndată ce consiliul militar român central își va fi terminat opera de organizare spre a putea designa membrii cari să participe la lucrările C. R. N. C.

3. Confrații din Arad, membrii ai C. R. N. C. sunt însărcinați ca îndată ce vor găsi momentul de potrivit să convoace conferința națională, care va avea să se pronunțe în înțelesul »declarației«, luând poziția în chestia privitoare la forma constituției (monarhie ori republică) a viitorului stat național român.

4. În fiecare comitat să se constituie un consiliu național român comitatens (C. N. R. Com.) afiliat consiliului național român central, președinții și delegații acestor consilii naț. rom. comitenze dimpreună cu comitetul partidului național rom. vor avea să formeze marele Consiliu al Națiunii române din Ungaria și Transilvania.

Fiecare C. N. R. Com. să înființeze de urgență în toate comunele comitatului secții comunele ale C. N. R. Com.

5. Din sânul acestor C. R. N. Com. va fi exmis după trebuință și conform împrejurărilor un număr corespunzător de membrii, cari vor lua dispozițiile trebuincioase spre asigurarea ordinii publice, asigurării vieții și averii publice în acord cu exmișii organizațiilor similare ale altor neamuri.

6. Baza pe care au să se pună toți membrii C. N. R. Com. C. N. R. Militare cât și ai secțiilor din singurațele localități, și dela care nici într-o privință nu e permis să se abată nici chiar în discuții particulare sunt principiile determinate și fixate în »declarația« C. N. R. adusă la cunoștința lumii în ședința camerei din 18 Octombrie.

7. Să nu se uite la nici o ocazie, că consiliul național român nu este subordonat consiliului național maghiar, ci este organizația echivalentă românească a acestuia.

Tratatulele nu se pot deci face fuționând aceste două organizații, ci discutând ca partide independente și cooperând prin intermedierea membrilor exmiși.

8. Interesul nostru este să ne găsească ocupația iminentă organizații până în comune spre a putea desvoltă activitatea recerută spre paralizarea ori căror influențe dușmănoase cauzei viitorului neamului.

9. In timpul, care va trece între ocupație și între congresul de pace trebuie să fim cu cea mai mare băgare de seamă să nu se ivească astfel de momente (jaf, omor, brutalități) în contra neromânilor, cari ar putea servi de bază dușmanilor noștri spre a încerca să schimbe rolul lor de acuzați în al acuzatorilor.

10. Toate dușmăniile de natură personală și locală trebuie sistate. Numai celor, cari au comis crima fătisăi, calomnii și trădări în contra neamului lor, nu li-se poate acorda iertare. In toate celelalte cazuri se fim iertători ca frații unii față de alții. Dreptul de a califica vina și a-i pedepsi pe cei vinovați cade însă exclusiv în competența congresului național român și nu și-l poate aroga astăzi nici comitetul partidului național român, nici C. R. N. C. și cu atât mai puțin omul particular.

Despre cele, ce le veți executa, ori plănuți să le executați. Vă rugăm să trimiteți informație expres subsemnatului la Deș, ori D-lui Dr. Ștefan C. Pop la Arad.

Deș, la 3 Nov. st. n. 1918.

Dr. Teodor Mihali
presedintele C. N. R. C.

Nota Redacției. D-l Mihali, desigur involuntar, a comis un lapsus, când între foile românești nu înșiră și ziarul nostru și »Gazeta Poporului«, pomenind în aceeași vreme un ziar *neexistent*: »Gazeta de Duminnică«.

Vanitas...

Când afară umbra nopții țesă până n'ntunecată,
Iar în casă din unghera spărioasă umbra cată
La lumina ce s'aprinde, răzătoare, jucătoare
Stând pe masă cu menirea, ce pe ceri un soare
Eu deschid al vremii templu și citesc pe frontispici,
Cât e ceasul de zădarnic, cât sunt oamenii de mici.
Văd în umbră cum dispăre șirul lung al nemuririi
Cuprinzând figuri mărețe, gloriile omenirii.
Văd puterea, înțelepciunea, pusă tragic la cântar
Dispărând în zona morții, cât ai bate din amnar.
Peste valuri răsvrătite trec Danubiu oștiri multe,
Legionari ne'nfrânți în lupte, biruind primejdii sute,
Ridicând a țării vază, pân' la Istul depărtat
Cu a vitejei steaguri drumul și-l'au însemnat.
Dar în urma lor, agale văd pășind a vremii spectru
Prăbușind orice renume și din margini și din centru,
Catastrofa și tot întinde aripele ei nocturne,
Până ce dispăre totul fără urme, fără urme.
Doamne, dac'așa de lesne toate trec, se pustiesc,
De ce sunt atâtea piscuri ce pe om ademeneac?
De ce avântul spre nălțimea unde trăsnetu-a isbi,
Ori îi scris ca omenimea s'arbă mintea de copii?
Noi cădăm mărețe temple Ție unuia mărit,
Mai pe sus de orice astre și lumini închipuit.
Noi jertfim simțirea, gândul, cheredelului rost,
Spune-ne de ce dar templul vremilor e 'a veci cernit?
Spune-ne, că-i rătăcire tot avântul spre renume
Că-i zădărnicia întregă tot ce este în larga lume,
Că pe-o clipă ai vrut din noapte existente se stărnești,
Dar că în clipa viitoare toate ai să prăbușești,
Că a vremii lanț i-o sală microscopică și nulă
Spre a cărei dăinuie mila Ta, doar se îndură.

Ruștior, 23 Septemvrie 1918.

Bionel

Informațiuni.

Prelegerile la institutele din Blaj, din cauza morbului spaniol și a circulațiunii de tren, îngreunate prin reintoarțerea acasă a soldaților din războiu, se amână din nou. Inceperea lor se va anunța mai târziu.

Diracțiunea gimnazială

Manifestul tinerimei române. *Studentimea română se pune în serviciul Sfatului național român.* Tinerimea universitară română din Budapesta salută cu entuziasmul viguros al tineretii „Consiliul național român“, ca unicul organ îndreptățit și chemat să cărmuiască soarta națiunii române din Ungaria și Transilvania și conștie de vremurile hotăritoare pentru soarta neamului român se pune în serviciul lui hotărâtă fiind să aducă orice jertfă pentru binele neamului, din care face parte.

Face totodată apel către toți cei de un simțământ și un gând cu ea că fără amânare să grăbească a da tot sprijinul „Consiliului național român“ și în deplina solidaritate, umăr la umăr, să dea dovadă, că suntem un popor demn de principiile proclamate de președintele Statelor-Unite Americane, ca toate popoarele să-și hotărască singur soarta și așezarea între celelalte națiuni libere.

Budapesta, 3 Nov. 1918.

Tinerimea universitară română.

Dr. Lovászy Márton, ministrul de culte, cum aflăm, vrea să revină asupra odioasei ordinațiuni a contelui Apponyi, prin care ni-s'au suspendat atâtea școli românești, ordonând redeschiderea lor. Cu aceasta — zice dl ministru — am satisfăcut o dorință veche a *națiunilor* (nemzetek) din Ungaria.

Cum rămâne însă cu pretențiile guvernului anterior, asupra gimnaziilor din Blaj și Beiuș, cărora în schimbul ajutorului, ce statul eră dator să-l dea profesorimii, în baza legii — cere maghiarizarea completă a instrucției din aceste școli?

Pe noi, cei din Blaj, chestia ne privește numai *principiar*, căci după cum se știe, superioritatea noastră bisericească n'a acceptat condițiile umilitoare și a întregit salariile profesoriale din fondurile de acasă.

Prima victimă. Azi a fost înmormântat la Blaj, cu mare alaiu, prima victimă a redeșteptării noastre naționale, **Teodor Pascu** din Mișcreac, elev în cl. VI-a gimnazială. A avut fericirea a lua și el parte la grandioasa manifestare din 4 Nov. n., ca gardist improvizat; a văzut tricolorul românesc fluturând deasupra institutelor noastre, și, după o zi, a căzut victima unui accident, împușcat fiind din ne precauțiune, la aniversarea zilei lui natale a 17-a.

Publicul din Blaj l-a petrecut până la groapă, emoționat, acoperindu-i sicriul cu flori.

Steagul tricolor și o trupă din gardă l-au petrecut până la groapă. Doarmă în pace!

Concurs. „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“ publică concurs, cu începutul anului școlar 1918/19 pentru o *bursă de K. 300* — anual din „*Fundațiunea Ioan Petru*“. Această bursă este destinată pentru studenți universitari români, cari urmează la una din facultățile universității din Cluj. Cei împărțșiți de această bursă vor fi obligați a lua parte la „*Masa studenților academici*“ din Cluj.

† **Dr. Andreiu Mureșianu,** notar la tribunalul din Seghedin, a repausat Miercurea trecută în spitalul din Seghedin, după un morb scurt, în influența spaniolă, în vârstă de abia 28 ani.

Repausatul eră fiul regretatului măestru Iacob Mureșianu — strănepotul poetului Andreiu Mureșianu.

Aducem adânc încercatei familii, cele mai simțite condolențe, pentru această nouă, ireparabilă lovitură.

Contele Ștefan Tisza a fost asasinat. După apariția numărului nostru trecut, ne-a sosit știrea asasinării contelui Tisza. Soldați înarmați au pătruns în apartamentele lui, și l-au împușcat, ca pe unul, care a fost cauza principală a războiului.

Jocul miresei. Duminică în 27 Oct. n. 1918. dl **Iuliu Bela** din Blaj și-a serbat cununia cu dsoara **Maria Sârb** din Câmpeni. La propunerea On. Iosif Arieșan, paroh în Câmpeni, s'a jucat jocul miresei, s'au adunat suma de 450 cor. Bani s'au dat la văduva preoteasă din Sâhodol, fiind în stare mizeră, și nevând cele trebuincioase pentru îngroparea soțului său, care a murit chiar atunci.

Au contribuit: Dl Dr. Romul Furdul, adv și Mateiu Iclozan, câte 100 cor. Iosif Arieșan și Ioan Mușă, câte 40 cor. Iuliu Bela, Dem. Iclozan, Septimiu Simu, Vasile Mușă, Nicolae Chicidean, Nic Anca, Al. Bela, câte 20 cor. Aug. Gruțița, A. Tulea și George Andrei, câte 10 cor.

Necrolog. † **Ioan Cerghi,** preot român gr-cat. al Teocului-de sus, membru al Asociațiunii Transilvane, în al 39-lea an al vieții, 17-lea al fericitei căsătorii și preoții, după un morb scurt și plin de suferințe, în 25 Octomvrie n. 1918 la 11 ore a. m. împărțșit cu s. Sacramente ale muribunzilor, și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului.

Osămintele pământești a neuitatului repausat s'au așezat spre odihnă în cimiterul din Teocul-de-sus, Duminică în 27 Oct. la orele 11 a. m.

— † **Iosif Miron,** subnotar penz., după o viață de 56 ani și 28 ani a dona căsătoriei sale, după ce au fost împărțșit cu s. taine ale muribunzilor, a adormit în Domnul în 23 Oct. n. 1918. la 11 ore a. m.

Rămășițele pământești ale acumpului defunct s'au astrucat spre vecinică odihnă în 25 Oct. la 3 ore d. a. în cimiterul bisericii gr-cat. din Drág.

— † **Aurelia Morariu** născ. **Bătăneiu** din Ohaba, după un morb scurt și-a dat blândul și nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în 25 Oct. 1918. la 3 ore d. a. în anul al 30-lea al etății și 11-lea al fericitei sale căsătorii.

— † **Rozalia Nagy** născ. **Bezeriță,** a repausat în 1 Nov. în Arpașeu, în al 36-lea an al etății și al 16-lea al fericitei sale căsătorii.

— † **Virginia Perția** născ. **Micu,** a repausat în 2 Nov. în Feldioara, în al 29-lea an al etății și al 12-lea an al căsătoriei.

Odihnească în pace!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.